200: Kâfirle Beraber Kâfire Karşı Savaşmak

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

https://ilimvecihat.com

SORU

Es-selamu aleykum 1- Bizler akide olarak, oy kullanmayı küfür ameli olarak görüyor fakat oy kullanan halkı umumen tekfir etmiyoruz yani cehaletlerini mazur görüyoruz. Fakat meclisteki yada kolluk kuvvetlerindeki insanları umumi olarak tekfir ediyor ve onların cehaletlerini mazur görmüyoruz. Bunun sebebi nedir oy kullanan halkı umumen tekfir etmemiz gerekmez mi? Cehaletleri mazur ise meclistekilerin de cehaleti mazur olmaz mı? 2- Demokrasi için silahlanıp savaşan bir grup ile Şeriat için savaşan bir grup fiziki olarak -daha azılı kafire karşı- birlikte hareket edebilir mi? 3- Şeriatı savunan guruplar siyaseten Demokratik ülkelere yada demokratik diğer gruplara "kardeş, dost, yanınızdayız, destekliyoruz" gibi lafızlar kullanması caiz midir? Saygılarım ile Allah sizlerden razı olsun.

CEVAP

İkinci sualine gelince özellikle bu günlerde yine ehemmiyet kazanan bir meseledir. Müslüman bir taife kâfir bir taifeyle beraber diğer bir kâfir taifeye karşı savaşabilir mi? Ve buna ilaveten Müslüman bir taife kâfir bir taifeyle diğer bir Müslüman taifeye karşı savaşabilir mi?

Bir: Müslüman bir taife kâfir bir taifeyle beraber diğer bir kâfir taifeye karşı savaşabilir mi?

Bu sualin cevabını vermeden evvel bu bahiste iki sorunun cevabını vermeliyiz. Birinci soru: Bu bahiste kast edilen kâfirler kimlerdir? Ve ikinci soru: Beraberlikten kast edilen nedir?

Bu bahiste kast edilen kâfirler kimlerdir?

Ulemanın bu konuda bahsettikleri kâfirler asli kâfirler ve asli müşriklerdir. İman etmiş ve sonra İslam'dan çıkmış mürtedler değildir. Bu önemlidir çünkü mürtedler de kâfirdir. Lakin bu babta bahsedilen kâfirlere dâhil değildirler. Bilakis mürtedlerle beraber başka kâfirlere karşı savaşmak ittifak ile caiz değildir. Zira şeriat mürtedlerle her hangi bir muameleyi ikrar etmemiştir. Ya tevbe ederler veya öldürürler. Ama onlarla tevbe veya ölüm dışında diğer her hangi bir muamele irtidatlarını ikrar etme manasına gelir.

Ebu'l Hasan el-Mâverdi *(rahimehullah)* şöyle diyor: *"Cizye alarak veya ahidleşerek mürtedin riddetini ikrar etmek caiz değildir. Ve ondan kadın nikâhlanmaz."*

İmam ibn-i Teymiyye *(rahimehullah)* şöyle diyor: *"Neyle İslam'dan çıktılarsa onunla İslam'a dönmedikleri takdirde mürtedleri öldürmek kesinlikle vaciptir. Onlara zimmet vermek veya barış yapmak veya eman vermek veya esirlerini*

serbest bırakmak caiz değildir. Kestikleri yenilmez ve kadınları nikâhlanmaz. İttifak ile köle olmazlar. Ve ulemanın ittifakı ile savaşanları da, ihtiyar, kör veya müzmin hasta gibi savaşmayanları da öldürülür. Ve cumhura göre kadınları da öldürülür."

El mühim, mürtedler bu bahse dâhil değildir. Mürtedler için İslam şeriatında ancak iki seçenek vardır. Ya tevbe ya ölüm.

Beraberlikten kast edilen nedir?

Kâfirle beraber savaşmak şu hallerde olabilir:

Bir: Kâfirin sancağı (idaresi, komutası) altında onunla beraber savaşmak

İki: Kâfirden müstakil ama onunla koordineli olarak onunla beraber savaşmak

Üç: Kâfirden yardım alarak onunla beraber savaşmak

Birinci hâl için birkaç durum söz konusu olabilir:

Birinci durum: Bir kâfirin saldırdığı düşmana diğer kâfire karşı onu desteklemek için kâfirin komutası altına girmek. Bu durumda iki hâl vardır:

Birinci hâl: Kâfirin küfrünü doğrulayarak komutası altında savaşmak. Bu icma ile İslam'dan çıkaran büyük küfürdür.

İkinci hâl: Kâfiri ve küfrünü inkâr etmekle beraber kâfirin kelimesini diğer kâfire karşı üstün kılmak için idaresi altında savaşmak. Bu büyük dostluk ve İslam milletinden çıkaran büyük küfürdür. Çünkü sadece küfür kelimesini yüceltmektedirler.

Allah *(subhanehu ve teâlâ)* şöyle buyuruyor:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayet etmez." *(el-Maide Sûresi 51)*

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ

اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

"Mü'minler, mü'minleri bırakarak kâfirleri dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa artık Allah ile arasında hiçbir ilişki kalmaz. Yalnız, kâfirlerin size yönelik tehlikelerinden korunabilirsiniz. Allah sizi Kendinden sakınmaya çağırıyor. Dönüş Allah'adır." *(Al-i İmran Sûresi 28)*

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Ve kâfir olanlar tağutun yolunda savaşırlar." *(en-Nisa Sûresi 76)*

İkinci durum: Müslümanların savaştıkları bir kâfire karşı diğer bir kâfirin destek vermesi ve bu bağlamda Müslümanların kâfirin komutası altına girerek onunla beraber diğer bir kâfir düşmana karşı savaşmaları. Bu durumda da iki hâl vardır:

Kâfirin küfrünü doğrulayarak komutası altında savaşmak. Bu İslam'dan çıkaran büyük küfürdür.

Kâfiri ve küfrünü inkâr etmekle beraber idaresi altına girerek, onun askeri birliklerine dâhil olarak diğer bir kâfire karşı savaşmak. Bu aslen haramdır. Çünkü bu durumda galip olan, hükmü zahir olan ve hâkimiyeti güçlenecek ve idaresi genişleyecek olan kâfirdir. Bu durumun haramlığını beyan eden ayeti kerimeler çoktur. Allah *(celle ve âlâ)* şöyle buyuruyor:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

"İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir." *(el-Maide Sûresi 2)*

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ

"Zulmedenlere dayanmayın. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin

Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez.” *(Hud Sûresi 113)*

Buna ilaveten bu durumda şu tafsilatta vardır:

Ya Müslümanların gücü aslında tek başına kâfire karşı savaşmaya yeterlidir ve kâfirin desteğine muhtaç değildirler. Bu durumda kâfirin komutası altında savaşmaları haramdır. Zira mevzuda asıl olan haramlıktır ve haramlığı ibahete (mübaha) dönüştürecek bir illet yoktur.

Veya Müslümanların gücü tek başına kâfire karşı savaşmaya yeterli değildir ve İslam’ın veya Müslümanların genel maslahatı o kâfire karşı savaşmayı zorunlu kılıyor. Bu durumda kâfirin komutası altında diğer kâfire karşı savaşmaları caiz olur. Bu durumlarda İslam’ın veya Müslümanların genel maslahatı hükümde etkilidir. Bunu başka yerde tafsilatıyla izah etmeye çalıştım. Ama böyle bir durumda Müslümanların kâfirin komutası altında diğer bir kâfire karşı savaşmaları caiz olması için bazı şartlar tahakkuk etmesi gerekir. Bu şartları Şeyh Ali bin Hudayr Rabbim onu korusun ve Âli Suud’un esaretinden kurtarsın şöyle sayıyor: *“En azından yardımlarını aldıkları kâfirlerin kendilerine veya dine saldırdıkları takdirde kendilerini koruyabilecek ve kâfirlerin saldırısını def edebilecek ve galibiyetlerine mani olacak güce sahip olmaları gerekir. Veya ama Müslümanlar bu güce sahip değildirler, zayıftırlar ama yardım aldıkları kâfir Müslümanlara karşı saldırgan değil bilakis barışı isteyendir. Ne evvelden ve ne de sonradan Müslümanlara karşı savaşmamıştır. Ve Müslümanlara karşı iyi niyetli ve Müslümanlara hainlik yapmayacak güvenilir birisidir. Kâfirle beraber diğer bir kâfire karşı yardımlaşmanın meşru olması için ilim ehli bu şartları getirmiştir.”*

İkinci hâle gelince, yani Müslümanların kâfirden müstakil ama onunla koordineli olarak onunla beraber diğer bir kâfire karşı savaşmalarına gelince bu beraberlikte de asıl olan haramlıktır. Zira birincisi Müslümanlar yine küfrün üstünlüğüne yardımcı olmuş oluyorlar. Ve ikincisi bu beraberlikte ***“Zulmedenlere dayanmayın. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez”*** ayeti kerimesinin kapsamına girer. Ancak yukarıda geçtiği gibi İslam’ın veya Müslümanların genel maslahatı bunun cevazına sebep olabilir. Ama başka yerlerde dediğim gibi bu maslahatın varlığını ve ölçüsünü muteber rabbani âlimlerin belirlemesi şarttır.

Üçüncü hâle gelince işte bu ulemanın çok konuştuğu ve tartıştığı hâldir. Kâfirden yardım alarak diğer bir kâfire karşı savaşmak. Bu ulemanın cevazı hususunda ihtilaf ettikleri hâldir. Ama yukarıda zikri geçen hâllerin esasta

haramlığında ihtilaf etmemişlerdir. Bu dikkat edilmesi gereken çok önemli bir hususdur.

Sonra son hâl için, yani Müslümanların kâfire karşı diğer bir kâfirden yardım almaları hususunda ulemanın iki görüşü vardır. Bir kısım âlimler şartlarla beraber caizdir derler. Bir kısım âlimler de bu mutlak surette caiz değildir derler. Ancak domuzun zaruret halinde caiz olduğu gibi belirli durumlarda zaruretten ötürü caiz olur demişlerdir.

Birinci görüş özellikle Hanefi ve Şafii âlimlerinden meşhurdur ve ikinci görüş özellikle Maliki ve Hanbeli ulemasından meşhurdur.

Bahiste önemli bir husus şudur: Cevaz vermiş olan âlimler cevazı ağır şartlara bağlamışlardır. Mutlak surette, yani kayıtsız ve şartsız bir kâfirden diğer bir kâfire karşı yardım almak caizdir diyen İslam ulemasından kimse yoktur.

Yardım almak caizdir diyen âlimler şu şartları getirmişlerdir:

Bir: Müslümanların galip olmaları, İslam ahkâmının hâkim olması ve kâfirlerin İslam ahkâmına boyun eğmeleri.

İki: Kâfirlerin müstakil sancak altında değil Müslümanların sancağı (idaresi, komutası) altında savaşmaları.

Üç: Gerçekten kâfirden yardım almaya ihtiyacın olması.

Dört: Yardım alınacak kâfirin Müslümanlara karşı iyi niyetli olması.

Beş: Yardım alınacak kâfirin ihanetinden emin ve güvenilir birisi olması.

Altı: Yardım alınan kâfirin ihanet etmesi durumunda Müslümanların ihaneti def etmeye muktedir olmaları.

Meselede racih olan muhakkak cevaz vermeyen âlimlerin görüşüdür. Bu hususta varit olan delillere ve etrafındaki tartışmalara girmeyeceğim. Burası bu ihtilafın tahlilini yapacak yer değildir. Buna zaten ihtiyaç da yoktur. Zira cevaz vermeyenler zaruret hâli müstesna zaten cevaz vermiyorlar. Ve cevaz veren âlimler asla şartsız cevaz vermemişlerdir. Bilakis yukarıda zikri geçen şartları getirmişlerdir. Dolayısıyla ulemadan caizdir diyenlerin görüşünü taklid edenler aynı ulemanın cevaz için lazım gördükleri şartlar vakıalarında ne kadar tahakkuk etmiştir ona bir baksınlar?

Ama bazı şeyler vardır bunlar nehyedilmiş olan yardım almaya dâhil değildir. Zira cevazı nassla sabittir. Dolayısıyla bu suretlerde kâfirden yardım almak

caizdir:

Bir: Hacete binaen kâfirden silah ve benzeri askeri malzeme almak. Bu ödünç almak suretinde olabilir veya karşılıksız ve şartsız yardım almak suretinde olabilir. Lakin bağlayıcı bir antlaşma dâhilinde alınırsa (yani şartlı alınırsa) o zaman antlaşmanın mahiyetine göre yukarıda ayrıntılarıyla zikri geçen haram veya hatta belki küfür olan beraberliklerinden birisine girebilir.

İmam el-Hâkim *(rahihmehullah)*'ın tahriç ettiği hadiste ibn-i Abbas *(radiyallahu anhuma)* şöyle demiştir:

أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْتَعَارَ مِنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ أَدْرُعًا وَسِنَانًا فِي غَزْوَةِ حُنَيْنٍ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللهِ ، أَعَارِيَةٌ مُؤَدَّاةٌ ؟ قَالَ : عَارِيَةٌ مُؤَدَّاةٌ

"Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Huneyn Gazvesi'nde Safvan bin Umeyye'den zırhlar ve mızraklar ödünç almıştı. "İade etmek üzere mi ödünç?" dedi. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ***"İade etmek üzere ödünç"*** *buyurdu."*

İmam el-Hâkim *(rahimehullah) "hadis sahihtir. Müslim'in şartlarına uygundur"* demiştir. Ve İmam ez-Zehebi *(rahimehullah)* Telhis'inde *"Müslim'in şartları üzeredir"* diyerek İmam el-Hâkim *(rahimehullah)*'ın tashihine katılmıştır.

İmam ibn-i Kayyim *(rahimehullah)* Huneyn Gazvesi'nden çıkarılacak fıhki faydalardan bahsederken şöyle der: *"Faydalardan birisi imamın düşmana karşı savaşta kullanmak üzere müşriklerden silah ve diğer askeri malzemeleri ödünç almasının caiz olmasıdır. Zira Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Safvan'dan zırhlar ödünç almıştır ve Safvan o gün müşrik idi."*

İki: Casusluk, malzeme tedariki veya ihtiyaç duyulan bazı bilgileri veya eşyaları edinmesi için veya ulaştırması için güvenilir müşrikten veya kâfirden istifade etmek de nehyedilmiş olan yardım almaya dâhil değildir. Ayrıca yol rehberi olarak veya umumen yol işlerinde güvenilir müşrik veya kâfirlerden yardım almak da nehyedilmiş yardım almaya dâhil değildir. Bunun delilleri İmam el-Buhari *(rahimehullah)*'ın Misver bin Mahreme ve Mervan'dan tahriç ettiği Hudeybiye hadisi ve yine İmam el-Buhari *(rahimehullah)*'ın Aişe *(radiyallahu anha)*'dan tahriç ettiği hicret hadisidir.

Birinci hadise gelince Misver bin Mahreme ve Mervan ibnu'l Hakem birbirlerini tasdikleyerek uzunca anlattıkları Hudeybiye olaylarının arasında şunları naklederler:

جَاءَ بُدَيْلُ بْنُ وَرْقَاءَ الْخُزَاعِيُّ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ خُزَاعَةَ وَكَانُوا عَيْبَةَ نُصْحِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ تِهَامَةَ فَقَالَ إِنِّي تَرَكْتُ كَعْبَ بْنَ لُؤَيٍّ وَعَامِرَ بْنَ لُؤَيٍّ نَزَلُوا أَعْدَادَ مِيَاهِ الْحُدَيْبِيَةِ وَمَعَهُمْ الْعُوذُ الْمَطَافِيلُ وَهُمْ مُقَاتِلُوكَ وَصَادُّوكَ عَنْ الْبَيْتِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّا لَمْ نَجِئْ لِقِتَالِ أَحَدٍ وَلَكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ وَإِنَّ قُرَيْشًا قَدْ نَهِكَتْهُمْ الْحَرْبُ وَأَضَرَّتْ بِهِمْ فَإِنْ شَاءُوا مَادَدْتُهُمْ مُدَّةً وَيُخَلُّوا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ فَإِنْ أَظْهَرْ فَإِنْ شَاءُوا أَنْ يَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا وَإِلَّا فَقَدْ جَمُّوا وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأُقَاتِلَنَّهُمْ عَلَى أَمْرِي هَذَا حَتَّى تَنْفَرِدَ سَالِفَتِي وَلَيُنْفِذَنَّ اللَّهُ أَمْرَهُ فَقَالَ بُدَيْلٌ سَأُبَلِّغُهُمْ مَا تَقُولُ قَالَ فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى قُرَيْشًا قَالَ إِنَّا قَدْ جِئْنَاكُمْ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ وَسَمِعْنَاهُ يَقُولُ قَوْلًا فَإِنْ شِئْتُمْ أَنْ نَعْرِضَهُ عَلَيْكُمْ فَعَلْنَا فَقَالَ سُفَهَاؤُهُمْ لَا حَاجَةَ لَنَا أَنْ تُخْبِرَنَا عَنْهُ بِشَيْءٍ وَقَالَ ذَوُو الرَّأْيِ مِنْهُمْ هَاتِ مَا سَمِعْتَهُ يَقُولُ قَالَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا فَحَدَّثَهُمْ بِمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Budeyl bin Verkâa el-Huzai kendi kabilesi olan Huzâa'dan birkaç kişi ile beraber çıkageldi. Tihâme kabileleri arasında Huzâa'lılar öteden beri Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in sırdaşı idiler. Budeyl *"(Haberiniz olsun! Kureyş'in) Kab bin Luey ile Âmir bin Luey kabileleri Hudeybiye sularının en zengin kaynaklarına kondular. Sütlü ve yavrulu develeri da yanlarında bulunuyor. Onları bu hâldeyken bıraktım geldim. Bunlar muhakkak sana karşı savaşacaklar ve senin beyte (Kâbe'ye) varmana karşı koyacaklardır" dedi. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:* ***"Fakat biz hiçbir kimseyle savaşmak için gelmedik. Biz yalnız umre yapmak niyetiyle geldik. Bununla beraber savaş Kureyş'i bitkin düşürmüştür ve onları zarara uğratmıştır. Eğer Kureyş isterse onlara bir müddet tayin ederim. Onlar da benimle diğer insanların arasından çekilirler. Eğer üstün gelirsem, insanların girdiğine (İslam'a) Kureyş de girebilir. Şayet insanların girdiğine girmek istemezlerse en azından güçlerini toplamış ve rahatlamış olurlar. Ama eğer Kureyş sulhu kabul etmezse hayatım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, şu Risalet uğrunda başım vücudumdan ayrılıncaya denk onlara karşı savaşırım. Şu muhakkaktır ki, Allah'ın emri galip gelecektir."*** *Bunun üzerine Budeyl "Bu söylediklerini Kureyş'e aktaracağım" dedi. Sonra ayrıldı ve Kureyş'in yanına vardığında şöyle dedi: "Şimdi ben yanınıza şu adamın yanından geliyorum. Onu şöyle bir söz söylerken işittim. Eğer sözlerini size arz etmemi*

isterseniz arz ederim." Kureyş'in sefihleri "Bize ondan bir şey haber vermene ihtiyacımız yoktur" dediler. Fakat içlerinde görüş sahibi olan birisi "Haydi ondan işittiklerini haber ver" dedi. Budeyl "Ben onu şöyle şöyle söylerken işittim" diyerek Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in söylediklerini anlattı."

İmam ibn-i Kayyim *(rahimehullah)* Hudeybiye olayından çıkarılacak faydalar arasında şu faydayı da zikrediyor: *"Hacet durumunda cihadda güvenilir müşrikten yardım almak caizdir. Zira Huzâa'dan olan gözcüsü o zaman kâfirdi. Onun düşmanın arasına daha kolay karışabilmesi ve haberler alabilmesi bir maslahattır."*

İkinci hadiste Aişe *(radiyallahu anha)* şöyle diyor:

وَاسْتَأْجَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ رَجُلًا مِنْ بَنِي الدِّيلِ ثُمَّ مِنْ بَنِي عَبْدِ بْنِ عَدِيٍّ هَادِيًا خِرِّيتًا الْخِرِّيتُ الْمَاهِرُ بِالْهِدَايَةِ قَدْ غَمَسَ يَمِينَ حِلْفٍ فِي آلِ الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ وَهُوَ عَلَى دِينِ كُفَّارِ قُرَيْشٍ فَأَمِنَاهُ فَدَفَعَا إِلَيْهِ رَاحِلَتَيْهِمَا وَوَاعَدَاهُ غَارَ ثَوْرٍ بَعْدَ ثَلَاثِ لَيَالٍ فَأَتَاهُمَا بِرَاحِلَتَيْهِمَا صَبِيحَةَ لَيَالٍ ثَلَاثٍ فَارْتَحَلَا وَانْطَلَقَ مَعَهُمَا عَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ وَالدَّلِيلُ الدِّيلِيُّ فَأَخَذَ بِهِمْ أَسْفَلَ مَكَّةَ وَهُوَ طَرِيقُ السَّاحِلِ

"Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) ile Ebu Bekir el-Dîl oğullarından ve sonra Abd bin Adiyy oğullarından yol kılavuzluğunda maharetli bir kimseyi ücretle tuttular. Bu adam el-Âs bin Vâil ailesine yeminliydi ve Kureyş kâfirlerinin dini üzereydi. Lâkin Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ile Ebu Bekir onun doğruluğuna güvendiler ve develerini ona teslim ettiler ve üç gece sonra develeriyle beraber Sevr Mağarası'na gelmesi üzere vaatleştiler. Üçüncü gecenin sabahında develerle beraber Sevr'e, onların yanına geldi. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Ebu Bekir ve beraberlerinde Âmir bin Fuheyra ve Dîl'li rehber yola koyulup gittiler. Rehber onları Mekke'nin alt tarafından sahil yolundan alıp götürdü."

İmam el-Buhari *(rahimehullah)* bu hadisi *"Zaruret hâlinde veya İslam ehlinden kimse bulunamadığı zaman müşrikleri ücret karşılığı tutmak" babı altında vermiştir. Ve Hafız ibn-i Hacer (rahimehullah) hadisin şerhinde şöyle der: "Müslüman -eğer ondan emin ise- kâfiri yol rehberliği için kiralayabilir."*